

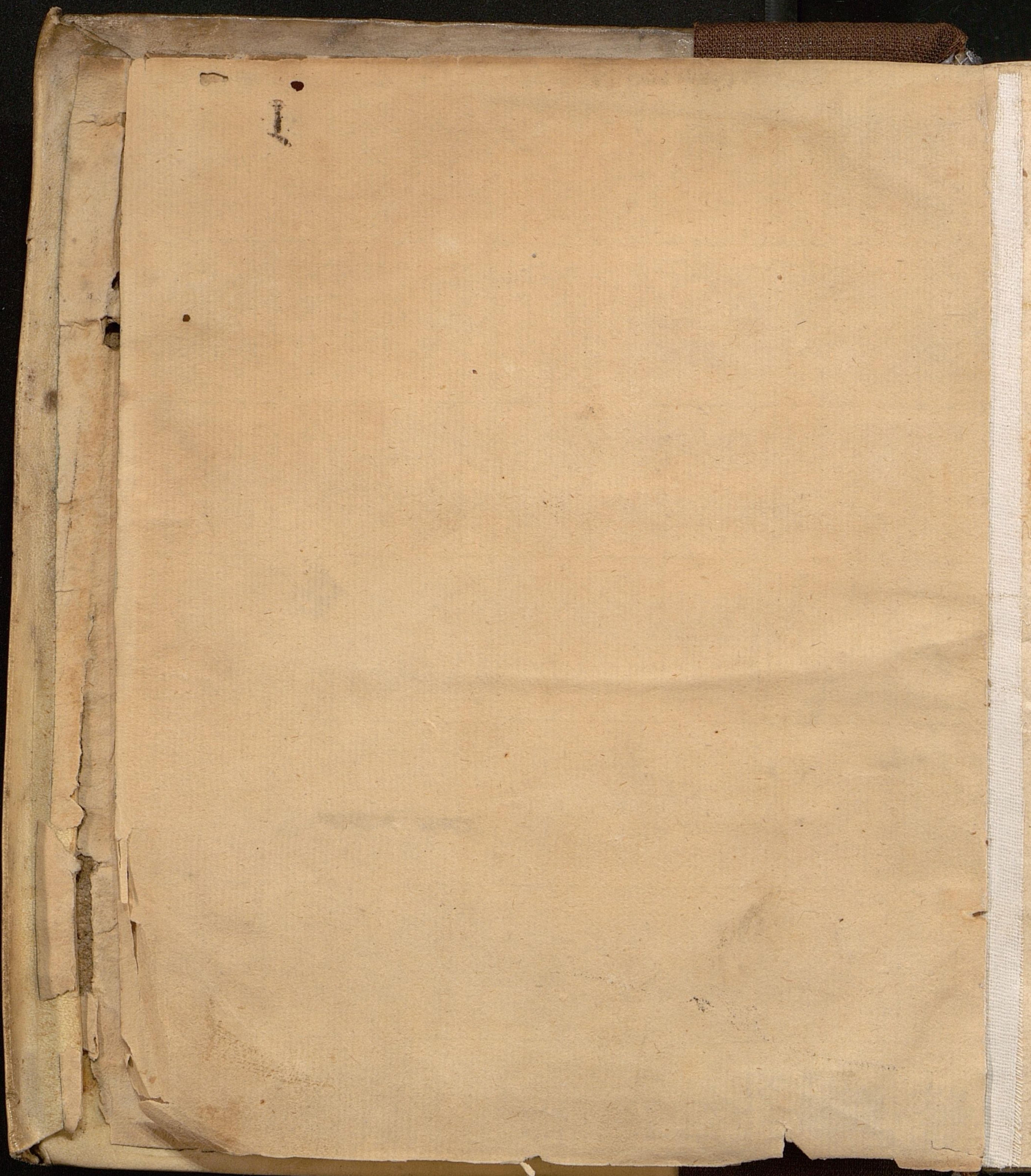
EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-522682-p0003-8

DFG

80.

90

HONORI ET GRATV-
LATIONI NVPTI-
arum,

*Nobilitate generis, doctrina, vir-
tuteq; juvenis ornatis.*

PETRI MATTHÆI,
V. NOBILISS. CLARISSI-
MIQ. AC VERE EXIMII I. C.
& Doct. atq; antecessoris quondam in
Acad. VViteberg. meritissimi &c. Dn.
MATTHÆI F. VV ESEN
BECII, Spensi,

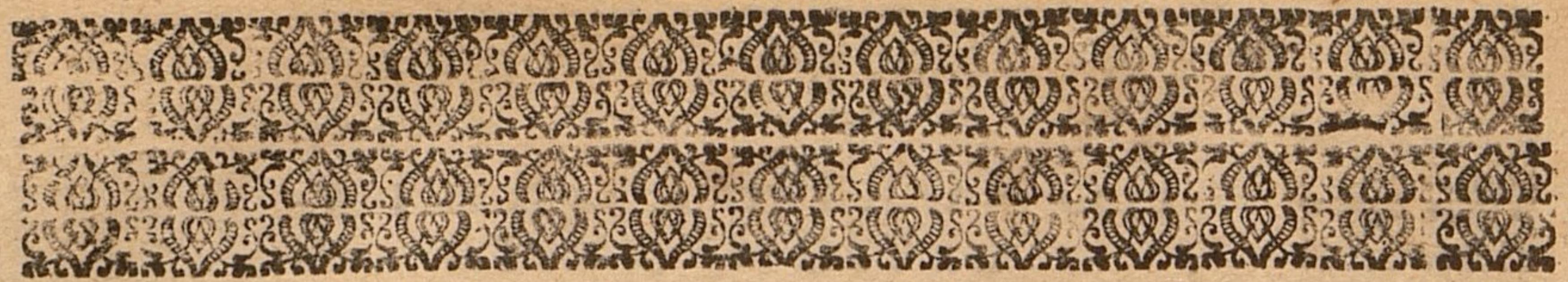
CELEBRATARVM
Cum

Virgine lectiss.

S A R A,
VIRI HONORATISS. SPE-
CTATISSIMIQ Dn. BARTOLE-
MAEI OSTERODII. civis Serve-
stani, &c. F.

Carmina nuncupata ab ijs, quorum suis
cuiusq; versibus nomina sunt subscripta.

SERVESTAE
Anno Christi c^{lo} DC. V.

ΕΥΦΗΜΙΣΜΟΣ, &c.

Onjugium humana fons est, & regula vita,
Quam Deus insevit mentibus ipse piis.
Ceu sibi cultores nasci vult ordine certo:
Sic vult a nobis non sine lege coli.
Casta DEVIS mens est, socialeq; fedus amoris
Approbat, & sanxit vincula casta tori.
Quis quis es, o spurcos cane pejus & angue caveto
Mores, quos perdet fulmen ab arce Iovis.
Si dubitas, Sodoma terrorem incendia menti
Incutiant, spreti vel gravis ira Noha.
Casta pudicitia magni DEVIS organa semper
Fecit, & aeterno sola favore beat.
Ergo Sponse tibi meritò gratamur honores,
O cultor oīuidio, Sponsa tibi q; tori.
Vvite felices, sed Christo vivite: Mundo
Qui vivit, vivens creditur iste mori.

M. Wolfgangus Amlingus,
συγχαίρω τοῖς χαίρεσσι.

ΧΟΡΟΣ

ΨΟΓΟΣ
Impuri Cœlibatus Mona=
chorum, &c.

A Ut castè, aut cautè monachorum rancida
Pappi se jactat legibus ire sui, (turba
Dum refugit casti socialia fœdera lecti,
Et fætet cœco vulnere spurca cohors.

Vivere vos castè, recutitus credat Apella,
O monachi! & quibus est credere falsa, fides.

Vivere vos cautè, quis nescit? factio, nomen
Iesu ementiris qua sine fronte pium?
Scit Deus, haud nescit Damon, mens conscientia pravii
Arguit, & furis vos agitat Nemesis.

Sirapiet cautos ita Damon cautior omnes,
Castus Esavita tunc ubi vester amor?
Flammas ut Stygias, VVesebecci, fervidus ignes
Dudum execraris non sine mente vagos
Et cleri & secli: lectæ despensus amori
Sponsa uni. Christus sit, rogo, vester Amor.

M. Caspar Ulricus.

A 2   AD

A D. Dn. PETRVM
MATTHÆVM VVESEN-
BECIVM, SPONSVM.

Illa scholis quondam Grambe repetita
magistris,
Occasionem præbuit dicteriis.
Quid voto, PETRE, quid tandem, MAT-
THÆE, futurum
Hoc autumas à me reprosto sapius?
Sed non, ut cantus aures, mellisq; palatum.
Satiate mens precationis tangitur.
Hinc orando preces iterant noctesq; diesq;
Suis Redemptor quas amicis praist.
Et lessida olim modulatum carmen alumno,
Ac Vatis à me Lesbij aptatum modis,
Sponsorum thalamis votum commune repono
Verbis iisdem versibusq; septies.
Quoddum, Sponse, tibi probo munus: non ego flocci
Pilivem morsus pendo Momi lividos.
Rectè facta probi laudant, praviq; reprendunt:
His te probare, qui sapius, nullus stude.

A

CA

PSAL

PSALMVS CXXIIX, VT
EXISTIMATVR, SOLOMONIS, COM.
MENDANS OMNIBVS HOMINIBVS, ET IN-
primis coniugibus, timorem D EI, & manuum labore,
utrumq; ad vitæ beatitudinem summoperè
necessarium.

 Ter beatum, quem timor intimo 1.
Tangit levov& pectore, nec sacra
A lege divorsum in salebras
Devius insinuavit error!

O te beatum, quisquis es aut eris! 2.
Nam sorte quamvis paupere sis, tui,
Illo favente, te laboris

Fenus alet. Facilem ille abunde
Victum refundens, ut bene sit tibi,
Cornuq; pleno copia suppetat;
Rumore vortant ut secundo,

Cuncta operum tibi prospexit.
Ceu vitis arctans palmite conjugi 3.
Vlmos maritat; ceu viridi domum

Incingit amplexu stolonum:
Sicut tua te sibolis feraci
Stipabit uxor germine liberum,
Mensam ambientum; termite uti suam,

Non

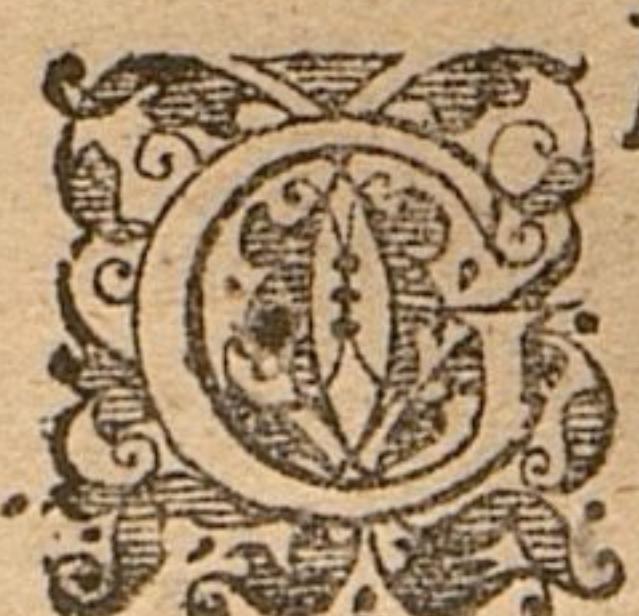
no. A

Non mentiente spem coloni,
Arborem oliva onerans renodat.
Hec sunt, Iehovam qui timet, hac viro
Promissa vita commoda, qua manent,
Eventibus rerum invidendis,
Corde Deum ingenuo colentem.
Arcis, Iehova, è sede Sioniae
Lauto bonorum te cumulo obruet,
Vrbemq; quasdem locasti,
Commoditate beabit omni.
Florente pacis quò Solyma ubere,
Atq; Israelis incolumi statu,
Natosq; natorumq; tecum
Progeniem aspicias beatam.

Gregorius Bersmanus.

IN NVPTIAS

NOBILITATE GENERIS,
VIRTUTE ET DOCTRINA ORNATISSIMI
IVVENIS Dn. PETRI MATTHAEI VV ESEN-
becij, & SARÆ OSTERODIÆ virginis
honestissimæ, &c.

Rassata mors est hactenus ingenus
VVessenbecorum diriter inclytum;
Ceu stemma id universum ab imo
Stirpitu eruita fundo.

Non

Non conqueror nunc funere de tui,
Matthae Petre, olim patris optimi
Vita beate functi, et intra
Tecta poli hospitis haud recentis,
Papinianum quem vocat alterum
Catus colentum justitiam ac Themin,
Et propter exhaustos labores
Cui meritam invidet haud quietem.
Sed ploro fratrem, Sponse tuum Petrum,
Non pœnitendum quem patris assecram
Mors flore sub primo juventa
Surpuit, ac geminas sorores.
Fleo propinquo sed tibi sanguine
Iunctum, patriq; haud absimilem tuo,
In Francia cuius jacentis
Exuvias retinet Coburgum,
Fleo Petrum illum ipsum V Vesebecium,
Quem Iena novit, Leucoridum et schola.
Antistitem juris celebrem
Norica quem resonant Lycea,
Et huius ambas funere filias
Raptas, mariti fataq; conjugem
Queror secutam: unde est ruinam
Vestra domus minitata grandem.

Sancire

Sancire quam cognominis illi he,
Qui restat illi filius unicus,
Vxore quasita laborat,
Proserat ut genus ad minores:
Sancire eandem percipiens, Petre
Matthae, quaris ducere conjugem,
Procudere & prolem venustam,
Et seriem generare longam:
Vt juris extent inde Satellites,
Sinceroris qui fidei bonas
Et feligant partes, Paparum
Fulmina bruta nihil morati.
Iure ergogrator proposito pio,
Votisq; jingo vota piis, ratum
Et auguror vates futurum,
Quod cupis, & tua S A R A spondet.

Iohann. Theopoldus,

A L I V D.

Allegoriatrium satorum Farina fermentatae.
Genes. 18. v. 6. Matth. 13. v. 33.
Luc. 13. v. 21.

Rgo, nec optato Voitum dignata cubili est,
Nec VVESENBECLIO peperit VViteberga maritā?
Vt

Vt SerVesta torum, & Vestam Servaret utrique,
Ascaniusque pater patrem præstaret utrique.
Sic vos, non vobis; sed, quid bene nota revolvo?
Nota bonis, & nota DEO, æternisque minorem
Consiliis nequicquam animum, sine more, fatigo?

Christus adest genijs comitatus, S P O N S E, duobus,
Os humerosque DEO similis, prece supplice gaudens;
Qualem excepit Abras, notus Pietate, Fideque
Thariades, nemorosæ intrantem mœnia Mamræ.

Surge SARA! SARA surge! fores fac esse patentes
Hospitibus tantis, triplicique è polline libum
Depse, nec undantis fermenti parcito massæ!
Ecce! VVesenbecij P R A T V M tibi nobile R I V O S
Fundit aquæ, & tepidum mastræ superingerit amnem.
Exsue virgineos candenti veste lacertos,
Alteraque vices iam dextrâ, iamque sinistrâ
Transversans confusa manu, dum palma subactum
Formet opus, plausuque suum dilatet in orbem:
Castus amor cœlo fornacibus aggeret ignes.
Sic omnes numeros, sic omnia munia raræ
Coniugis explebis, qua gaudet imagine pingi
Sanctorum alma parens, REGNUM atq; Ecclesia CHRISTI.
Sic & rite suas partes, sua munera obibit
Qui tibi, mutuitans, arram dat Sponsus ad aram.

Principio MENTEM Prudentia formet & ornet:
Quam pater omnipotens capitis fundavit in arce,
Qua CEREBRI laqueata, & dædala templa patescunt,
Subderet ut vires, veluti Regina, minores,
Passuras Dominæ imperium, sceptrumque ministras.
Qualia damna viro, & domui, proh! quanta dat urbi
Fœmina mentis inops, Rationisque indiga rectæ?
Commoda ceu contrâ domibus præstare videmus,
Damnaque multa viris, totisque avertere regnis

SARA, Ec-
clesia.

Tria sata fa-
rinæ, Tres
potentiaz A-
nimæ.

I. ηγεμονι-
κὸν seu λο-

γιστηρι.

Prudentia.

Plato l. 4.

Polit. Arist.

An & G.A.

B

Prudenti

Prudenti ductas ratione modoque maritas:
Qualis Abigáil, qualis fuit Esther, Rutha,
Monica, Alexandra, atque Volumina, Pulcherieque:
Tantum absint docti que doli, fabricæque facetae
Quas Vates odit Tragicus Thalamoque relegat:
Absint Deiphobes folia, affaniæque crepantes
Qualia Marcolfus, monstrique vxorq; sororq;
Objicit alternis Salomoni ænigmata regi.

2. **Opuscula.**
Fortitudo.

Mentem COR subeat, meliora vidensq;; probansq;;
Deteriora cavens, media statione locatum,
Conjugij patiens operum, patiensq;; laborum,
Fortiter & tolerans constanti robore noxas,
Damna, piacula, cruces, luctus, tristeisque reatus
Quos Heva invexit, primævaque origine labes,
Quos Themis, & rigidi parit inclemencia fati.
Hec quidem AMOR residet, simul autem iræq; minæq;;
Et scelus, & zelus, diræque, odia, atque furores
In toribus stabulant, quæque aurea fæpe recusant
Frena jubentis heræ, & divam mortalia frangunt.
Mollior, ah! quoties hac sexus parte laborat?
Ah! quoties frustra effusis retinacula tendens
Fertur equis auriga, nec accipit axis habenas?
Tu! ne cede feris, sed contra audentior ito,
Quam sexus, pia virgo, sinat te, quamque quadrigæ
Se in spacia addentes renuant patere lupatis;
Vtere nec duce, sed cœu milite, pectoris æstu!
Este, canes, procul hinc & Equæ, Xanthippe, Hecubeq;
Tisiphone, Alesto, furijsque armata Megæra!
Quales si quis alit te eto treis forte, gemellas
Plutoni donet, tollatur ut unica gratis.
Possem multa tibi possem nōcumenta referre,
Exemplar quibus opposuit, Spiramine Paulus
Afflatus propiore Dei, memorabile S A R A M,

Quæ

Quæ mater dici meruit cœleberrima matrum;

Mens igitur iubeat, Cor audiat, atque VOLVNTAS

Recta patret, Recto membra omnia rite ministrant,

Pars quibus inferior (ventrem quæ continet imum

Quæq; penum struit, & vitam sustentat alendo)

Suppeditat fessis vires, reparatque labori.

Sed quia nam Venus, & Bacchus, qui dira Cupido

In IECVR, atque imos tractus compulsa recessit,

Quas tamen in diversa trahit, sua quamque voluptas,

Sæpe fit, ut surgant audaci ad pectora flamma,

Iamque faceis, & tela volant, furor arma ministrat,

Et Venus in vinis, atque ignis in inguine regnat.

Hæc thalamo Scylla est, hæc implacata Charybdis,

Vnde gula, & luxus, unde alea, furga, libido

Pestem, perniciemque tori, & genus omne malorum

Pone trahunt secum. Sed tu, pulcerima rerum!

Temperie moderare feras, moderare capistris,

Compedibus Venerem, vinclis constringe Lyæum.

Et frenis compesce malum, compesce catenis,

Principijsque obsta, & Dominæ sub signa vocato

Servilem turbam, famularum ignobile vulgus,

Queis premere, inque loco noris dare rursus habenas!

Sic cribra, sic modios, sic terna canistra farinx,

Dona laboratæ Cereris, potiora placentis

Expedies, Christo digna auspice & HOSPITE Christo.

Sæpe Animus dormit, stertit Cor, tota Voluntas

Tota sepulta jacet, quin mortua cuncta feruntur;

Arbitriumque hominis vincitum est atque indupeditum.

Hic opus hic acri FERMENTO, quale per omnes

Terraisque, tractusque maris, cœlumque profundum

Itque reditque potens; opus, inquam, voce Tonantis,

Quæ fremitu totum ætherio circumsonat orbem,

3. Επιθυμητή

ἢ Tem-
perantia.

Fermētum,
verbum Dei.

Mixtio & Mobilitate vigens, seque inter sidera condit:
Subactio, Di Lege, Evangelioque opus est, precibusque fideque,
ligens lectio Atque exercitijs, quibus ista subinde farinæ
& medita Mucida, lenta, tenax, rudit, indigestaque moles
tio verbi: Sursum attollatur, queis surgere discat in auras,
Item Invo- Et fervore sacro, Zephyroque inflata tumescat
catio, & alia Cœlesti, viresque pias acquirat eundo.
exercitia pi- Fotuque assiduo, motuque vigescat, & usu,
etatis. Dum Deus, ille DEVS, ter sanctus Numine missam
Spiritus intus alit, Divumque infusa per artus
Vis agitat molem, atque hominis se pectore miscet,
Ut superos, faciemque auctoris imagine reddat
Mens Patrem, Natumque animus, Flatumque voluntas.

Virtutes Car His tribus his tecum certabit, SARA, maritus
dinales. Cic. Ille tuus novus: Indole, Robore, Temperieque,
1. Off. Per quas alma Themis partes diffunditur una

Arist. 1.2 po- Cuique suum tribuens, & mutuus ardor honorque:
lit. c. 6. Vnde boni cives urbi nascentur & orbi,
Muret. 1. V. Et natu natorum, & qui ducentur ab illis:
L. c. 14. Unus consiliis habitus non futilis auctor,
Bælætne. Arma fremens alter, dum Tertius utile parcis
Epiusse. Computat articulis, vitæque alimenta ministrat,
Bionoratne. Vrbibus Hippodamus qualeis descriptsit habendos.

Non erit ille Nabal, non Laban, Euclio, Timon,
Elpenor, Corydon, non Mopsus, Natta, Matæus;
Sed, quorum PETRVS. MATTHÆVS nomina præfert,
Patruus atque pater meritis super æthera notus;
Cui neque sat dignam reperit mea cura Camœnam,
Nec VVitebergæ parem reperit peperitque puellam.

Albertus Davidis F.
Voitius.

VOTVM

Votum Nuptiale.

Sacerdoti celebrant VVesebe cum stemmate
natus,

Et fax virginei SAR Apudica chori.

Tam bene vitigeni laticem miscere liquoris

Gaudet Cecropiis sedula dextra favis,

Tam bene fragranti miscemus Cinnama nardo,

Moscho fœniculum, lilia pulchra rosis:

Nec melius teneris proceras vitibus ulmos

Iungit vitifator, lux ubi veris adest.

Diva fave Sponsis, cui sacra jugalia cure,

Et placido vultu Cinxia luno fave:

Tuq̄ o, quo sine coniugij sacra gaudia frigent

Sancte Hymen venias, sancte Hymenæ veni.

Pax quoq̄ flaventes olea redimita capillos

Ad thalami confer gaudia lata pedem,

Acthyrso graviore feri duo pectora amantum,

Pelle procul litem, vimq̄ dolumq̄ fuga.

Non vobis sine coniugium constabit, adest:

Sic Sponsus conjunx, Sponsa marita cluet.

Tobias Hervigius.

B 3 AD

AD SPONSVM.

SPONSE VVESENBECI, mox annumerande maritis,
Mox nostri juvenum mox removende choro,
Haec tenus immensi sinuosa volumina Iuris
Volvere cum socio res Tibi grata fuit,
Desit esse, aiunt, res grata repente, roganti
Causam respondent: totus, amat, periit.
Iudice me, merito proprio labuntur & errant
Consilii immemores propositique tui:
Tu potius studium cupis & geminare labore
Acquirens quod agas, non requiescis, amans.
Non Tibi sufficiunt Iuris duo CORPORA, nobis
Quæ Iustinianus Pontificelque danunt,
In nova fert animus perfectum reddere trinum,
Tertium adhuc CORPVS iungere CORPORIBVS,
Nec male sors cecidit, iam iam potiere tenello
Ambito pulchro CDRPORE virgineo,
Quod multis doctrinis cautelisque refertum
Is neget, ingenium qui negat esse Tibi.
Indicat id titulus gratusque in fronte character,
Mistæ in se rubeæ candidulæque notæ.
Dignum Praxitelis digitis & pollice, quale
Mittere vix Latium aut Francia posset opus:
Dixi, hoc inferior cudit Germania solers
Cum primum aspectus copia facta mihi.
Attainen ut cuncti mirantur, solus habere
Dignus, qui hoc tractes CORPVS, honore pio.
Sed bene Tu, nam Te præter tractare nequibat
Alter, seu Superis seu Corydone fatus,
Tu quippe innumeros casus OBSTATque notare
Et lustrare potes CORPORA, more Patris.

Tu

Tn virtute Patris mira & brevitate resolves
Nodos difficiles multiplicesque theses.
Tum post emissos sudores forte trimestres
Ter, studij specimen largiter ede tui !
Auguror, accurrent quorum conatibus obstat
Nescio quid, tacitum consiliumq; petent.
Sic Consultus eris Iuris, sic Doctor & acer
Corporis excultor, sic studiosus eris,
Is cui virgo liber, cui theca est sponda, recessus
Cui studium, cui laus basia surripere.
Te beet iste LIBER numerosi prole, Paterna
Quot juris libros Bibliotheca capit.
Sic Tibi longævam vitam simul esse precatum
Me reor. interea crescito, vive, vale.

Iulius Etzlerus.

A L I V D.

Virore puro Castalia lavas
Crineis solutos, qui Lycia tenes
Dumeta, natalemq; sylvam,
Arcum humeris positure nunquam
Apollo sacri verticis incola !
Ades, latebris pectoris irruer
Mei illico, dulciq; Sponsis
Suggere voce talassionem.
Talassionem suggere, quod dies
Præsens sonora sit celebris lyræ,

Et

Et personantum tibiarum
Vesperes sub rutilante cantu.
Gratare tada gratus honoribus,
Gratare, præfert namq; toro faces
Cupido, præfert ipsa ceston,
Quâ genitrice Cupido gaudet.
Vltrō petit is annuit en meis
Favet q; vestris Phœbus honoribus,
En mutua jam signa clarum
Latice dat aperta cœlum.
Vobis precatur fausta polus, bene
Vobis precantur sidera, Lumine
Titana propulsare noctis
Splendidiore videt is umbram.
Hinc E^Σ beatum ex omnibus unicum
Te, Sponse, quivis predicit, hinc viri
Vitute præstantes suoq;
Ordine te juvenes sequuntur.
Suamq; coram laticiam tibi
Testantur omnes: Virgine te frui,
Cuius patem præclara priscum
Haud Sorabum tenet urbs alitve.
Qua laude Formæ qua reliquas Probi
Decore nymphas anteit; omnia

Quan-

Quantum suo præstare Phœbum
Luminis astra nitore constat.
Hinc & beatam ex omnibus unicam
Te, Sponse, qui vis prædicat, hinc tibi
Matrona, & hinc denso puellæ
Agmine se comites dedere.
Suamq; coram laticiam tibi
Testantur omnes: in thalamos virum
Venire talem, cuius est frons
Omnibus & pietas probata.
Sicco parentem prætereo pede
Cuius stupendam in Iure Scientiam
Europa demirata, cuius
Eunomia Arte hodieq; gaudet
Preclara cui non gens VVESEBECIDUM
Doctrina cui non cognita nobilis,
Quia præit omnes luriis acri
Cognitione celebriores.
O conjugum par compositum bene!
Nam, quos beatos jambona finxerat
Fortuna, tandem Tadareibus
Fecit ab omnibus absolutos.
Quid ergo restat, quid superest, nisi
Vt SARAPETRVM diligat, ut pari

C

Amore

*Amore Saram Petrus unam s
Mutuus ut sit Amor Fidesq.
Sic Iova, cursu Phœbus ubi suo
Novena fervens astra cucurrit,
Torum beans vestrum suāvi
Vos sobole faciet parentes.*

Petrus à lhena Servestanus

EIVSDEM
Distichon χερολογικόν.

LVX Vbi nona polo Septembris fulget ab alto,
Sacra petit PetrVs VInCLa VVelsenbeCIVs.

A L I V D.

Numquid Es, opie Sponse, patas connubia?
numquid
Idalio gestis subdere colla jugo?
Hoc est nimirum, quod nuper lumine sensi,
Solus in astivis cum spatiarer agris.
Ecce repente mihi ruit obvia mater amorum,
Gypsatis manibus te, puer ales, habens.
Gestabat puer ex humeris pendente pharetrâ
Diversorum operum tela parata duo.
Hoc fugat, ast illo jucundum infligit amorem:
(Sic etenim natum fabula docta sonat.)

Quod

Quod facit auratum est, mucrone $\mathcal{E}$ fulget acuto,

Quod fugat è plumbi cuspide semper hebet.

Ast hos dum celerate fugam, dum vertere terga

Conspicor, inq^z alacrem se penetrare fugam.

Quò fuga? quò ruit is? clamo; quò tendit is? ecquid,

Dicite, vos cursum cogit iniicatum?

Tum conversa Venus: non te, non quarimus, in-

Nos sed opima magis preda petita manet. (quit,

Talia dum mihi voce refert: en fortè cohortem

Pulcrorum juvenum cerno praire mihi.

Illi causa animi pergebant, credo, levandi

Quercubus in nigrum non procul urbe nemus:

Auribus ut biberent philomela dulcè querentis

Cantum, qui mæstis sapè medela venit.

Temporis aut ergò fallendi: ut turba Minerva

Sacrata à studiis se recreare solet.

Hos celeri insequitur, celeri assequiturq^z volatu

Cum pueri ignipotens Aphrogenia suo.

Sectatur veluti conspectam in saltibus altis,

Multo agilis cervam pastor agitq^z cane.

Donec coniecta transfigat arundine tactam,

Inq^z suos casses precipitanter agat.

Non minus incautis instabat alacriter, uni

Alma ferens dulcem Cypris amaritem.

C 2

Contigit

Contigit at vacuos rapidis ubi passibus illos,
Teligerum affatur talibus ore Deum:
Nate, mea vires, mea magna potentia, nate,
Si quid ab arte vales, nunc mihi id omne vale.
Aurea nunc gravidis depromito tela pharetis,
Arcuq; intento, quem tibi monstro, pete.
Ille calore etenim, credas, dignissimus aureo.
Fervens torri si c tuà ab arte jecur.
Excitas parvis genus, & natalia parvis
Invenies, qui sit sanguine cretus homo.
O quantus vir erat pater huius in arte peritæ
Quàm doctus juris, consiliisq; potens!
Quàm duplicitis bene erat huic nota volumina juris,
Quod voluit gnava nocte dieq; manu!
Hinc & consiliis vir consultissimus aula
Aequis Saxonica præfuit ille suis.
Clara VVesenbecia queis non bene cognit agentis
Nomina? quos huius famaq; lausq; fugit?
Leucoris alma mihi testis, Saxonia testis,
Totam mihi testis Teutonis ora venit.
Huius ab auratis traiecta per ossa medullas,
(Inquam) misilibus ladito molle tuis.
Hac Venus: ast nervo geminis lunata lacertis
Protinus adducto cornua flectit Amor.

Palladius

Palladius licet, & petrasis durior ipsa;

Petre, tamen figit te meus arcus, ait.

Extemplo lateris sensit lavi ille dolorem:

Tam subito juvenes alterat ager amor!

Nam prius Aonidas vigili qui mente colebat;

Nunc amat, & dulci victus amore iacet.

Quem prius imperio miti Themis almatenebat;

Nunc huius tota regnat in arce Venus.

Qui prius haut, quid hymen, quid amor, connubia

Nunc, o Sara, tuo totus ab igne calet. (curans,

Nec mirum: quis enim non tali corpore nympham,

Quam virtus decorat, cum pietate, probet.

Quantò splendidior, quam cetera sydera fulget

Lucifer, & Veneris sydere Lunanitet;

Tantò virginibus præstantior omnibus una est,

Quam legis è multis, optime Petre, tibi.

Gratior est pulcro veniens è corpore virtus:

Cui pia virgo datur, dote sat aucta datur.

Crediderim ergo nefas, tibi si gratarer amores.

Non illos, felix quos Erycina dedit.

Dum constanter utrosq; animo vos iungit amates;

Vtq; liquet, telo lasit utrosq; pari.

Felici ergo ineant vestri connubia recti

Omine, sit voti hac summa caputq; mei.

C 3 Septimus

Septimus aut nonus mensis vos prole secundet
Ludente ante patris, matris & ante pedes.
Hac matrem referat genuina fronte pudicam,
Illa sed ingenii dexteritate patrem.
Addo, triseclisenis, Sponse o pie, Nestoris annos,
Sponsa & agas diu tempora longa SARAE.
Vivite felices, precor omnia prospera vobis,
Incidat & vestro nulla querella toro.
Sitamen obijciet quiddam sors forsitan acerbi,
In melius fatis lenibus omne cadat.

Honoris ergo deproperabam

Martinus Vierthalerus
Cothenus.

ALIVD.

Elix, qui statuente Deo sanctumq; piumq;
PCum casta thalamum virgine ritè colit.
Prædicat hinc omnis merito omni ex parte beatum
TE, PETRE, materno sanguine juncte mihi!
(Nam tibi quæ soror est, ego caram appello parentem,
Hinc tibi qui Pater est, is mihi factus avus.)
Quod, quem Fortunæ fecit iam dotibus auctum
Iova DEVS, varijs ingenijq; bonis:
Idem legitimo tibi iungat amore puellam
Participemq; eori, participemq; tui.
Quæ reliquas inter præsignibus aucta puellas
Corporis excellit dotibus atq; animi:

Quantum

Quantum ante astrorum reliquos nitidum caput ignes,
Aurea conspicu^o tollit ab axe Venus,
Exoptata diu tibi adest, multum, ecce, petita
Iam venit in thalamos, Sponsa, puella tuos.
Exoptatus adest tibi, Sponsa, diuque petitus
Sponsus, in amplexus fertur & ipse tuos.
CHRISTE Deus, sacri fortissime præses & auctor
Conjugij, Sponsis gratia adesto novis!
Ut faciant omni vitæ tibi tempora grata,
Et vera vivant in pietate tibi.
Redde pium nobis etiam, rogo, redde **PARENTEM!**
Qui pater esse potes, qui pater esse soles.

Laurentius Biderman F.
Witbergensis.

A L I V D.

DVm gaudes, Neonymphe docte, casti
Fædus coniugiale inire lecti,
Votis ad tua cœpta eges piorum.
Linguis ergo animisq^{ue} gratuletur
Sponso nunc pius omnis atq^{ue} dicat:
Christe, coniugij auctor atq^{ue} fautor
Sponsorum bene prospera novorum
Cœpta, inspira & amoris his favillam
Casti, ut his ita ritè coniugatis
Fæcundus thalamus sit & secundus.
Id quod opto & ego ultimo hoc Phalanco.

Iohannes Strasburgus Lipsensis.
A L I V D.

A L I V D.

Vm Deo visum thalami jugalis
Sic sit authori, ut thalami cubile
Scanderes: quare hostibi, Sponse amice,
Grator honores.

Et precor, summus Deus ut secundet
Has tui tadas thalami maritas,
Teq^u cum Sponsa faciat perenni
Prole beatum.

O Deus, vasti moderator orbis,
Angelus semper tuus his novellis
Excubet sponsis fac, & astet illis
Pax tua semper.

Wilhelmus Strasburgus
Lipsensis.

F I N I S.

Mv 1996

8°

v

nicht aufg., da unvollst. u.
nicht zu ermitteln!
28 a / 50 1996/

V 3 17 2410

11 PX

